
Rok Ziemi Mazowieckiej

Ochrona Zabytków 15/4 (59), 80-81

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

swój wyraz w planie perspektywicznym w zakresie potrzeb konserwatorskich. Kilkuletni plan kształcenia kadry konserwatorskiej przez wyjazdy zagraniczne został już opracowany.

Państwowe Przedsiębiorstwo Pracownie Konserwacji Zabytków wchodzące integralnie w skład służby konserwatorskiej wykazało dużą poprawę w stylu swej pracy, chęć doskonalenia metod, a także wprowadziło ulepszenia natury merytorycznej i administracyjnej w kierunku specjalizacji i służenia pomocą terenowi.

(na podstawie stenogramu konferencji oprac. M. Pa.)

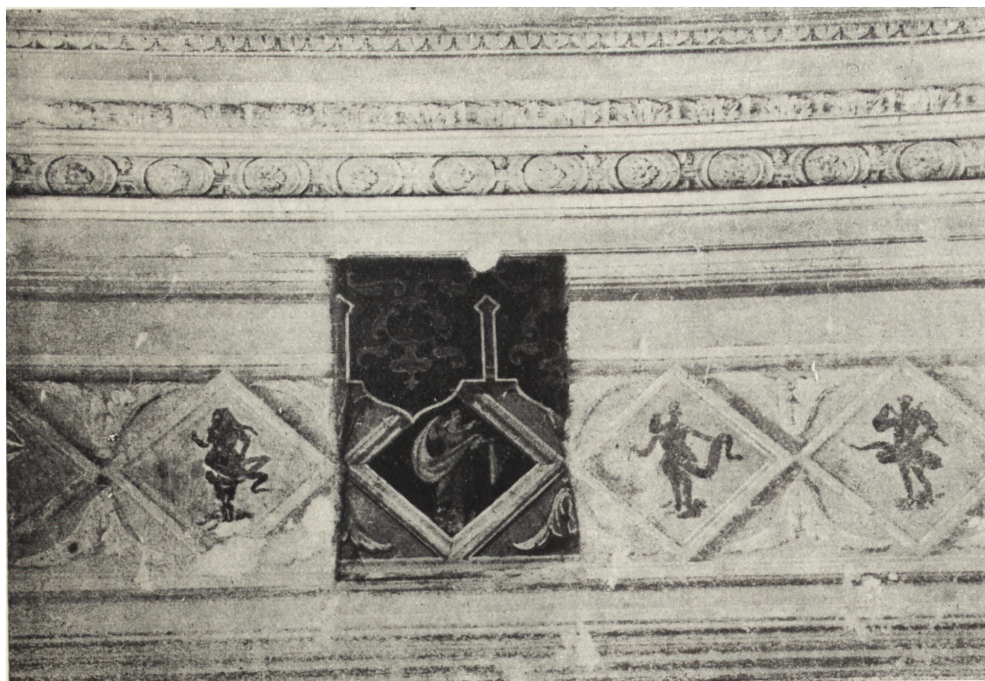
Kulminacyjnym punktem obchodu Roku Ziemi Mazowieckiej była Sesja Popularnonaukowa, zorganizowana w Płocku w dniach 22 i 23 czerwca 1962 r. przez Wojewódzką Komisję Obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego przy Warszawskim Wojewódzkim Komitecie Frontu Jedności Narodu.

Pośród innych referatów, w ramach sekcji historii sztuki prof. dr S. Koza-kiewicz podsumował wyniki sesji naukowej, tzw. Mazowieckiej, zorganizowanej przez Stowarzyszenie Historyków Sztuki i Muzeum Narodowe w Warszawie w maju 1962 r. mgr A. Szpakowski zreferował rozwój sieci muzealnej na Mazowszu a mgr O. Puciata omówił problematykę ochrony zabytków architektury na terenie województwa warszawskiego w związku z otwartą wystawą pt. „Adaptacja zabytków architektury woj. warszawskiego” (w salach Muzeum Płockiego).

W powiązaniu z Rokiem Ziemi Mazowieckiej przeprowadzane są prace konserwatorskie na terenie miasta Płocka przy Odwachu, Rogatkach Warszawskich i odbudowie szkoły tzw. Małachowianki (zespół pojezuicki).

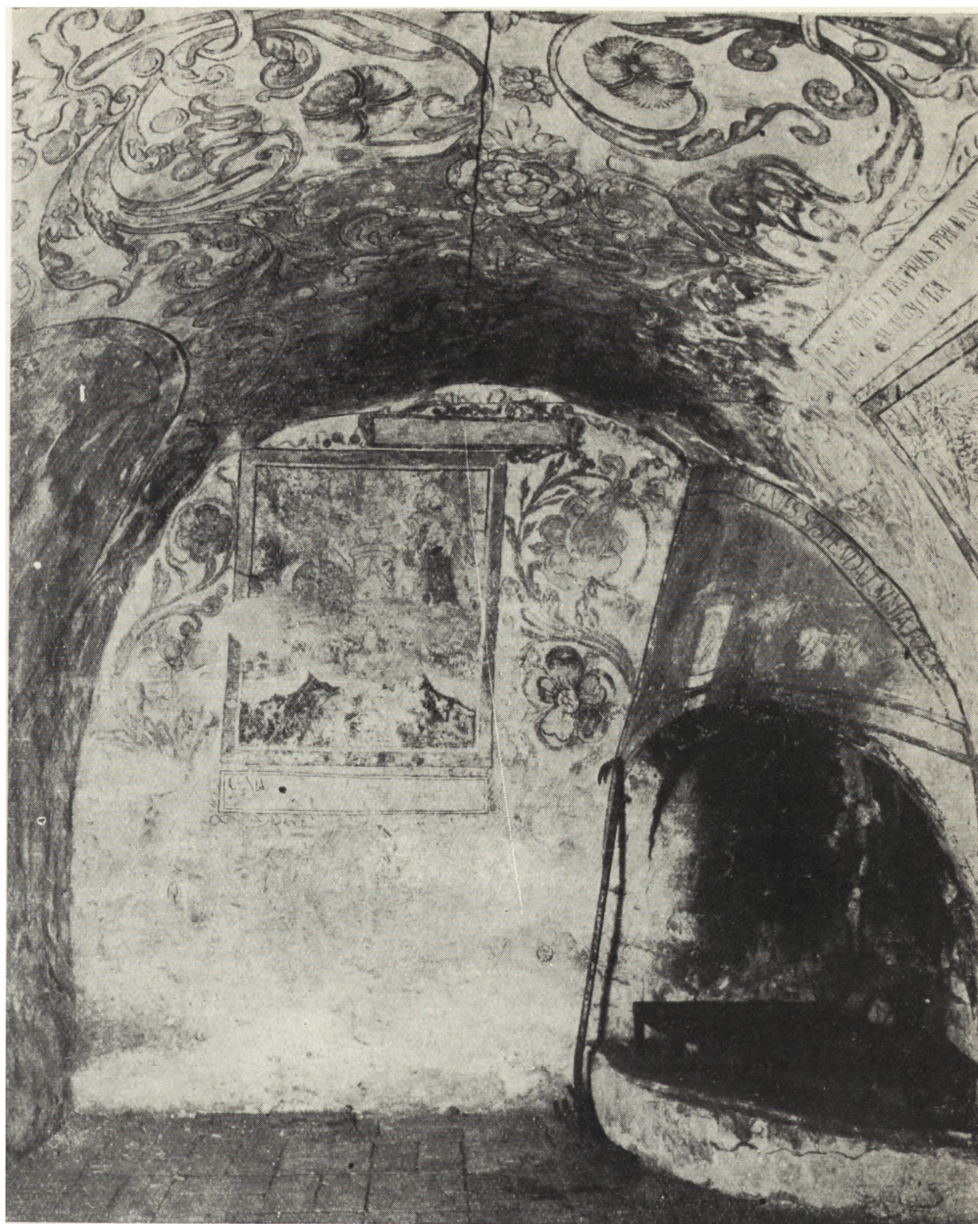
W. T.

Rok Ziemi Mazowieckiej

Ryc. 2. Gostków, pałac, iluzjonistyczne malowidła ścian, stan w czasie konserwacji (widoczne partie odczyszczzone z prze-malówek) (fot. PKZ — R. Kazimierski)

Ryc. 3. Lublin, „winiarnia”, renesansowe malowidła ścian, stan po konserwacji (fot. PKZ — K. Kowalska)

Z działalności Pracowni Konserwacji Malarstwa PKZ Warszawa

Z ważniejszych prac, wykonywanych przez Pracownię Konserwacji Malarstwa przy Pracowniach Konserwacji Zabytków w Warszawie należy wymienić:

W zakresie *malarstwa ściennego* w Warszawie — kontynuację prac na terenie oddanego częściowo w bieżącym roku do użytku Muzeum Narodowego pałacyku w Łazienkach (sala Salomona, supraporty), trwające nadal prace w Białym Domku na terenie tegoż zespołu; odkrycie i przeprowadzenie konserwacji malowideł o charakterze pierschowskim na filarach sali w pałacu Tyszkiewiczów. W Boguszycach k. Rawy Mazowieckiej zakończono żmudne odslanianie i konserwację malowideł ściennych kościoła drewnianego z XVI w. oraz znajdującego się w nim wystroju (patrz omówienie M. Prosnakowej i M. Puciaty, „O. Z.” 1961, nr 3—4). W pałacu w Gostkowie (woj. łódzkie) prowadzona jest konserwacja iluzjonistycznych malowideł z początku XIX wieku. W Lublinie zakończona została konserwacja XV-wiecznych malowideł w kaplicy św. Trójcy na Zamku oraz renesansowych w „Winiarni” na Rynku. Na Śląsku zakończono prace w Rudzieńcu i Sierotach. Wielorakich zagadnień konserwatorskich dostarczyły prace na terenie pałacu w Wilanowie (omówienie patrz „O. Z.” 1962, nr 3).